

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16CoPr/6/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313201961
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8313201961.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľky: Y. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. O. XX, zastúpenej JUDr. Jánom Sopiakom, Advokátska kancelária so sídlom v Humennom, Štefánikova 17, proti odporkyni: Obec Slovenské Krivé, zastúpenej doc. JUDr. Jozefom Sotoláňom, PhD., advokátom, so sídlom v Košiciach, Južná trieda 1, o zaplatenie 2.659,94 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľky voči uzneseníu Okresného súdu Humenné, č. k. 18Cpr 1/2013-28 zo dňa 25.06.2013 takto jednodhlasne

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie. Navrhovateľku zaviazal uhradiť odporkyni trovy konania vo výške 634,80 Eur na účet jeho právneho zástupcu vedený vo VÚB, a.s. pobočka Košice, č. účtu XXXXXX-XXX/XXXX v lehote 15 dní od právoplatnosti uznesenia.

Vychádzal zo zistenia, že svojím návrhom sa navrhovateľka domáhala, aby súd zaviazal odporkyňu k úhrade 4.237,04 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 1.2.2011 do zaplatenia a trov konania. V priebehu konania navrhovateľka ohľadom sumy 1.577,10 Eur návrh zobrala späť, preto súd uznesením zo dňa 11.12.2012, č.k. 18Cpr 4/2012-40, v tejto časti konanie zastavil s tým, že návrh ohľadom zvyšku nároku navrhovateľky vylúčil na ďalšie konanie, v ktorom rozhodne aj o trovách. Prípisom zo dňa 12.6.2013 právny zástupca navrhovateľky oznámil súdu, že návrh berie späť a žiada, aby súd konanie zastavil. Odporkyňa so späťvzatím návrhu súhlasila, preto súd prvého stupňa v zmysle § 96 ods. 1 - 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) konanie zastavil. O trovách rozhodol súd v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že právo na náhradu trov vo výške 634,80 Eur priznal odporkyni, nakoľko k zastaveniu konania došlo zavinením navrhovateľky.

Proti tomuto uzneseniu, vo vzťahu k výroku o trovách konania, podala včas odvolanie navrhovateľka. Poukázala na to, že predmetom sporu v konaní 18Cpr 1/2013 bol jej nárok v celkovej výške 4.237,04 Eur. Následne v priebehu konania zobrala návrh späť, čo do výšky 1.577,10 Eur z dôvodu, že odporkyňa predmetnú sumu uhradila, teda bola úspešná. Treba mať za to, že pre správanie odporkyne v tejto časti bol zobrať späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne. Odporkyňa mala úspech vo zvyšnej časti, teda sumy 2.659,94 Eur. Vzhľadom na uvedené má za to, že o trovách konania mal súd prvého stupňa rozhodnúť v súlade s § 142 ods. 2 O.s.p.. Súd prvého stupňa síce v odôvodnení svojho rozhodnutia sa odvoláva na § 146 ods. 2 O.s.p., ale v skutočnosti použil pri rozhodovaní § 142 ods. 1 O.s.p.. Namietá teda nesprávne právne posúdenie veci a navrhuje rozhodnutie v napadnutej časti zmeniť a náhradu trov konania účastníkom nepriznať.

Odvolačný súd v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie vo výroku o trovách konania je potrebné zrušiť.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie o náhrade trov konania na konštatovaní, že nakoľko k zastaveniu konania došlo zavinením navrhovateľky, patrí v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. náhrada trov konania odporkyni.

Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie navrhovateľky je opodstatnené. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že navrhovateľka sa svojím návrhom doručeným súdu dňa 20.9.2012 domáhala, aby súd zaviazal odporkyňu k úhrade 4.237,04 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 1.2.2011 do zaplatenia a trov konania. V priebehu konania zobrala navrhovateľka ohľadom sumy 1.577,10 Eur návrh späť z dôvodu jej úhrady odporkyňou, preto súd uznesením zo dňa 11.12.2012, č.k. 18Cpr 4/2012-40, v tejto časti konanie zastavil s tým, že návrh ohľadom zvyšku nároku navrhovateľky vylúčil na ďalšie konanie, v ktorom rozhodne aj o trovách. Vylúčený nárok, teda suma 2.659,94 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 1.2.2011 do zaplatenia a trovy konania sa stali predmetom konania sp. zn. 18Cpr 1/2013. Dňa 12.6.2013 zobrala navrhovateľka návrh v predmetnom konaní späť a žiadala konanie zastaviť.

Za danej situácie nemožno súhlasiť so záverom súd prvého stupňa o tom, že v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. patrí náhrada trov konania odporkyni. Na základe vyššie uvedených skutočností je potrebné konštatovať, že vo vzťahu k trovám konania bolo potrebné posudzovať zavinenie na zastavení konania nielen pokiaľ ide o sumu 2.659,94 Eur, ktorá bola predmetom tohto konania, ale aj pokiaľ sa jedná o sumu 1.577,10 Eur, ktorá bola predmetom konania sp. zn. 18Cpr 4/2012. V samotnom uznesení zo dňa 11.12.2012, č.k. 18Cpr 4/2012-40, súd prvého stupňa ponechal rozhodnutie o trovách tohto konania na konečné rozhodnutie vo veci vylúčenej na samostatné konanie.

Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre nezaplatenie súdneho poplatku, pre nedostatok podmienok konania, z dôvodu späťvzatia návrhu alebo žaloby a pod.). Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatí návrhu, čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre (viď R 49/1993, tiež bod 15 nálezu ÚS SR sp. zn. I. ÚS 196/09).

So zreteľom na vyššie uvedené má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa nepostupoval dôsledne, ak sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania nezaoberal zavinením účastníkov na zastavení konania vo vzťahu ku jednotlivým späťvzatiám, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil.

Keďže súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie o trovách konania na právnych záveroch, ktoré nepovažuje odvolací súd za daného stavu za správne, odvolací súd uznesenie v napadnutej časti v súlade s ustanovením § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvého stupňa opätovne rozhodnúť o trovách konania a postupovať pritom v intenciách uvedených zákonných ustanovení.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.